

RESOLUCIÓ D'ARXIU de la Informació Prèvia núm. 427/2014, referent a la Direcció General de Serveis Penitenciaris del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya.**Antecedents**

1.- En data 23/09/2014 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona pel qual formulava denúncia contra el Centre Penitenciari (...) (en endavant, CP) de la Direcció General de Serveis Penitenciaris (en endavant, DGSP) del Departament de Justícia, amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

En primer lloc, la persona denunciant –funcionari de presons- exposava que, per mitjà de comunicat intern de data XX/2014- el director del CP li va requerir *“datos concernientes a mi estado de salud, bajo pretexto de un perill per la seguretat, l'ordenada convivència o la salut, a no ser que concorri justificació suficient que ha de ser documentada”*, la qual cosa considerava que vulnerava la normativa de protecció de dades de caràcter personal així com altra normativa. A més, assenyalava que en l'esmentat requeriment, tampoc se li hauria informat *“de si estoy obligado o no a presentar dicha información sanitaria o bien es potestativo, ni al uso que se le pueda dar o bien a quien se le pueda ceder.”* Finalment, també indicava que havia interposat un recurs d'alçada davant el requeriment esmentat –del qual n'aportava una còpia- en el que sol·licitava que la informació que se li requeria s'obtingués del Servei de Prevenció del Departament de Justícia.

2.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (IP 427/2014), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

En el si d'aquesta fase d'informació, per mitjà d'ofici de data 16/10/2014 es va requerir a l'entitat denunciada per tal que informés sobre diversos extrems relacionats amb els fets objecte de denúncia.

La DGSP va respondre l'anterior requeriment a través d'escrit de data 30/10/2014, pel qual s'exposava, entre d'altres, el següent:

- Que: *“L'article 51 del Reglament penitenciari, aprovat mitjançant Reial decret 190/1996, de 9 de febrer, diu que es consideren articles o objectes no autoritzats tots els que puguin comportar un perill per a la seguretat, l'ordenada convivència o la salut, (...) i els prohibits expressament per les normes de règim interior de l'establiment. Es un fet notori que els bastons són susceptibles de ser utilitzats com a objectes o armes contundents. La Circular 2/2008, de 14 de març, de la Secretaria sectorial de Serveis Penitenciaris, sobre els sistemes de control de personal autoritzat a accedir als establiments penitenciaris (...) prohibeix que es puguin portar, entre d'altres, objectes perillosos i*

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

telèfons mòbils, excepció feta que el director ho autoritzi expressament i de manera individualitzada.”

- *Que: “El senyor (...) va anar al seu lloc de treball portant un bastó metàl·lic, sense haver recavat l'autorització prèvia del director, raó per la qual aquest li va requerir per tal que presentés la informació necessària que indiqués la necessitat de la seva utilització (...) i sense que hores d'ara, (...) hagi donat compliment a l'esmentat requeriment.”*
- *Que: “(...) també va trametre al cap del Servei de Prevenció de Riscos Laborals del Departament de Justícia, un escrit sobre els fets relatats amb anterioritat, sol·licitant-li una valoració expressa de la necessitat d'haver d'utilitzar un bastó de suport per caminar durant la jornada laboral.”*
- *Que: “El Servei de Prevenció del Departament va citar telefònicament el senyor (...), per tal de visitar-lo i estudiar la documentació que aquest aportés a la metgessa de Vigilància de la Salut. Aquesta documentació havia d'anar signada pels metges especialistes que el tracten. La documentació sobre el seu estat de salut, el funcionari l'havia d'aportar directament a la metgessa.”*
- *Que: “El XX, durant la visita mèdica, el treballador (...) es va comprometre amb la metgessa que, a partir d'aquesta data, li aportaria un informe del seu metge especialista. No hi ha constància de que s'hagi rebut aquest informe, encara.”*
- *Que: “Per indicació de la Inspecció de Treball a partir d'una compareixença al CP relacionada amb aquest i altres temes i on era present el denunciant (...), es va tornar a demanar, aquesta vegada per escrit, la informació complementària per poder valorar la seva petició, amb data XX de 2014 (...).”*
- *Que: “Segons el Servei de Prevenció del Departament, la documentació mèdica de la qual disposa la metgessa de la Mútua sobre l'estat de salut del funcionari, aportada per ell mateix en visites anteriors, no li permet determinar, segons manifesta, si actualment és necessari per al funcionari o, al contrari, pot resultar contraproductiu, l'ús d'un bastó de suport per deambular o/i bipedestar durant la jornada laboral.”*
- *Que: “Igualment, les circulars, instruccions i ordres de servei, segons el que disposa l'article 7 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, hauran de ser complertes pel personal jeràrquicament depenent de l'òrgan administratiu que les dicta.”*
- *Que: “Finalment, i pel que fa als drets de l'article 5 de la LOPD, al marge que en aquest assumpte no s'ha produït el fet causant perquè el funcionari encara no ha presentat la documentació requerida, precisament per aquesta condició de funcionari, coneix que els ha d'exercir davant de la seva oficina de gestió de personal.”*

3.- També en el marc de la informació prèvia, es va comprovar que el fitxer que empara el tractament de dades objecte d'aquest procediment, és el denominat "*Personal dels centres penitenciaris*", creat mitjançant Ordre JUS/86/2007, de 10 d'abril, per la qual es regulen els fitxers que contenen dades de caràcter personal gestionats pel Departament de Justícia publicat al DOGC núm. 4866, de 20/04/2007, que ha estat modificada per l'Ordre JUS/185/2013, de 30 de juliol, per la qual es regulen els fitxers que contenen dades de caràcter personal gestionats pel Departament de Justícia publicat al DOGC núm. 6434, de 07/08/2013. Aquest fitxer té per finalitat "*la gestió del personal de la Generalitat adscrit als centres penitenciaris de Catalunya, així com la gestió de la seguretat dels centres penitenciaris.*" L'òrgan responsable del fitxer és la DGSP del Departament de Justícia.

Fonaments de Dret

1.- D'acord amb el previst a l'article 2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta Resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2.- A partir del relat de fets que s'ha exposat a l'apartat d'antecedents, cal analitzar els fets denunciats, és a dir, si la documentació requerida per la DGSP per mitjà d'escrit de data XX/2014 arran de la utilització d'un bastó durant la jornada laboral, podria resultar contrària a la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

El primer que cal dir és que l'anàlisi de la pròpia denúncia i de la documentació incorporada en les actuacions d'informació prèvia porten a descartar que s'hagués consumat el tractament de dades que la persona denunciant considera contrari a la LOPD, atès que segons el propi relat de la persona denunciant i també del que fa la DGSP, no s'hauria donat compliment al requeriment de documentació de la DGSP a través de l'ofici de data XX/2014, de tal manera que no s'hauria materialitzat el tractament de dades personals que la persona denunciant considera il·lícit, tractament que seria necessari per dirimir si vulnerava la LOPD. A aquest respecte, l'art. 2 de la LOPD, quan defineix el seu àmbit d'aplicació disposa: "*Aquesta Llei orgànica és aplicable a les dades de caràcter personal registrades en suport físic, que les faci susceptibles de tractament, i a qualsevol modalitat d'ús posterior d'aquestes dades pels sectors públic i privat.*"

Al seu torn, l'article 3 de la LOPD defineix què s'entén per tractament de dades i així preveu que constitueixen tractament de dades "*aquelles operacions i els procediments tècnics de caràcter automatitzat o no, que permetin recollir, gravar, conservar, elaborar, modificar, bloquejar i cancel·lar, així com les cessions de dades que derivin de comunicacions, consultes, interconnexions i transferències.*"

En conseqüència, d'acord amb els preceptes citats, per tal d'aplicar a una actuació concreta les previsions de la LOPD, i en particular el seu règim sancionador, es requereix que en l'actuació en qüestió s'hagi produït un tractament de dades, circumstància que en el present

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

cas no es dóna, la qual cosa al seu torn impedeix imputar a la DGSP una vulneració de la LOPD, motiu pel qual procedeix arxivar aquestes actuacions d'informació prèvia.

3.- No obstant això, tot apunta a que la persona aquí denunciant hauria decidit no aportar les dades requerides per la DGSP, a l'espera del pronunciament d'aquesta Autoritat respecte la seva denúncia. És per això que es considera necessari abordar les qüestions de fons plantejades per la persona denunciant, a partir de la hipòtesi que efectivament s'aportessin les dades requerides, i concloure si en tal cas es produirien les vulneracions de la LOPD que denuncia. En primer lloc s'analitzarà la seva queixa referent a si les dades personals requerides es podrien considerar excessives; i seguidament, la qüestió relativa al dret d'informació previst a l'article 5 de la LOPD.

3.1. Sobre si es requerien dades excessives.

Com s'ha vist als antecedents, la persona denunciant exposava que com a conseqüència de la utilització d'un bastó durant la jornada laboral, la DGSP va requerir-li que aportés informació que justificués la necessitat d'emprar aquest objecte dins el centre penitenciari, la qual cosa considerava contrària a la LOPD per tractar-se de dades sobre el seu estat de salut.

En concret, els termes en què es va efectuar el requeriment foren els següents: *“Atès que des del dia (...) acudiu al centre a treballar acompanyant-vos d'un bastó de suport per caminar, atès que el Reglament penitenciari estableix que els objectes puguin comportar un perill per a la seguretat, l'ordenada convivència o la salut es consideren objectes no autoritzats i no es permet la seva entrada al centre, a no ser que concorri justificació suficient que ha de ser documentada, i atès que les recomanacions fetes per la metgessa de Vigilància de la Salut del Servei de Prevenció en relació amb l'adaptació del vostre lloc de treball i la resolució que us assigna un lloc de segona activitat de data (...) no indiquen la necessitat de bastó de suport per caminar.*

Us demanem que abans del proper dia (...) aporte la informació necessària que indiqui la necessitat de la utilització d'un bastó de suport per caminar en els trajectes des de l'accés al centre fins al lloc de treball que teniu assignat, tot advertint-vos que si no podeu aportar aquesta justificació no podrem autoritzar l'entrada al centre de l'objecte esmentat.”

La persona denunciant considerava que *“(...) se me ha requerido para que aporte datos concierntes a mi estado de salud, bajo el pretexto de “un perill per la seguretat, l'ordenada convivència o la salut, a no ser que concorri justificació suficient que ha de ser documentada...” Negándose a solicitar dicha información a mí requerida a través del Servei de Prevenció del Departament de Justícia, a los efectos de aclarar cualquier duda que sobre mi estado de salud pueda tener el Sr. Director del CP (...)”*. Per contra, la DGSP en donar resposta al requeriment d'informació d'aquesta Autoritat sobre els fets denunciats, ha manifestat en primer lloc, que aquest tipus de requeriment dirigit a l'aquí denunciant s'efectua a l'empara del que disposa l'article 51 del Reial decret 190/1996, de 9 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament penitenciari (en endavant, RP) i la Circular 2/2008, de 14 de març, de la Secretaria Sectorial de Serveis Penitenciaris sobre sistemes de control del personal autoritzat a accedir als establiments penitenciaris, que prohibeix que es puguin portar, entre d'altres, objectes perillosos –com seria el cas d'un bastó metàl·lic- excepte en aquells casos autoritzats

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

pel director del centre penitenciari. I, en segon lloc, afegeix que amb posterioritat al requeriment que va donar lloc a la denúncia, la persona afectada va sol·licitar al Servei de Prevenció de Riscos Laborals del Departament de Justícia una valoració expressa sobre la necessitat d'utilitzar un bastó de suport durant la jornada laboral, valoració que encara no s'hauria emès atès que la persona aquí denunciada no hauria aportat la documentació requerida pel Servei de Prevenció. I finalment, esgrimeix un tercer motiu basat en què les circulars, instruccions i ordres de servei, segons el que disposa l'article 7 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (en endavant, LRJPCat) *"hauran de ser complertes pel personal jeràrquicament dependent de l'òrgan administratiu que les dicta."*

L'article 6.1 de la LOPD estableix que el tractament de les dades de caràcter personal requereix el consentiment inequívoc de l'afectat, llevat que la llei disposi altra cosa; i l'apartat segon del citat precepte disposa una excepció a la regla general del consentiment, quan les dades personals es recullen per a l'exercici de les funcions pròpies de les administracions públiques en l'àmbit de les seves competències. Ara bé, cal tenir en compte que la informació requerida per la DGSP (*"aporteu la informació necessària que indiqui la necessitat de la utilització d'un bastó de suport per caminar"*) implicava aportar dades de salut. Al respecte, l'article 7.3 disposa que aquesta tipologia de dades només podran ser recollides, tractades i cedides quan, per raons d'interès general, així ho disposi una llei o l'afectat hi consenti expressament. I al seu torn, l'article 4.1 de la LOPD quan regula el principi de qualitat de les dades, estableix que les dades de caràcter personal *"només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut."*

Així doncs, per tal de dilucidar si les dades personals requerides per la DGSP s'adequaven o no als preceptes citats, i partint de la premissa que la persona denunciada no consent de manera expressa i lliure la seva aportació, convé determinar si el tractament de dades personals requerit per la DGSP s'ajustaria a la LOPD.

L'article 1 de la Llei orgànica 1/1979, de 26 de setembre, general penitenciària (en endavant, LOGP) en consonància amb el que disposa l'article 25.2 de la Constitució Espanyola (en endavant, CE) estableix que l'administració penitenciària té com a fi primordial la reeducació i la reinserció social dels sentenciats a penes i mesures penals privatives de llibertat, així com la retenció i custòdia de detinguts, presos i penats. I per tal de dur a terme aquests objectius, l'administració penitenciària té atribuïdes, entre d'altres, la funció de vetllar per la vida, la integritat i la salut dels interns (articles 3.4 LOGP i 4.2 RP) així com les funcions de seguretat i d'aconseguir una convivència ordenada a l'interior dels centres penitenciaris (articles 41.1 LOGP i 73 RP).

És per aquest motiu que la pròpia legislació penitenciària preveu la possibilitat que s'adoptin mesures de seguretat als establiments penitenciaris, les quals s'han de regir pels principis de necessitat i proporcionalitat i s'han de dur a terme sempre amb el respecte degut a la dignitat i als drets fonamentals, especialment les que s'apliquin directament sobre les persones (article 71.1 RP) així com d'altres mesures específiques, com ara l'observació dels interns, els

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

recomptes de la població reclusa, els escorcolls, les requises, els controls, les cauteles pròpies de les sortides tant fora dels mòduls com dels establiments penitenciaris i la prohibició d'entrada d'articles i objectes no autoritzats.

Per tant, d'acord amb la normativa exposada, la singularitat dels propis centres penitenciaris i les funcions atribuïdes a l'administració penitenciària, estretament vinculades a la seguretat, justifiquen la necessitat d'extremar les mesures de control d'accés a les seves dependències per garantir la seguretat de les seves instal·lacions, de les persones que hi treballen i dels interns.

Cal tenir en compte també que la Generalitat de Catalunya, de conformitat amb el que disposa l'article 79 de la LOGP, va assumir la gestió de l'activitat penitenciària a través de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) de l'any 1979, competència que actualment està també recollida a l'article 168 de l'EAC aprovat per Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Aquest precepte preveu expressament que la Generalitat assumeixi la totalitat de la gestió de l'activitat penitenciària a Catalunya, especialment la direcció, l'organització, el règim, el funcionament, la planificació i la inspecció de les institucions penitenciaris de qualsevol tipus situades a Catalunya. En compliment d'aquestes competències es va dictar el Decret 329/2006, de 5 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització i funcionament dels serveis d'execució penal a Catalunya, que atribueix al director dels centres penitenciaris, entre d'altres, les facultats d'exercir la direcció dels/ de les treballadors/es públics destinats/ades al centre penitenciari així com la d'adoptar mesures regimentals urgents necessàries per prevenir, si s'escau, resoldre qualsevol alteració individual o col·lectiva de l'ordre en el centre i donar-ne compte immediat al centre directiu (article 12.2, lletres b i g).

Finalment, també cal afegir que la Secretaria de Serveis Penitenciaris, Rehabilitació i Justícia Juvenil (en exercici de les competències assumides actualment per la DGSP, d'acord amb el Decret 194/2013, de 9 de juliol, de reestructuració del Departament de Justícia) va dictar la Circular 2/2008 sobre els sistemes de control del personal autoritzat a accedir als establiments penitenciaris, en consonància amb el que estableix l'article 51 del RP, segons el qual: *"Es consideren articles o objectes no autoritzats tots els que puguin comportar un perill per a la seguretat, l'ordenada convivència o la salut, les drogues tòxiques, estupefaents i substàncies psicotròpiques llevat de prescripció facultativa, els que continguin alcohol i els productes alimentaris, i també els que exigeixin per controlar-los una manipulació que impliqui risc de deteriorament i els prohibits expressament per les normes de règim interior de l'establiment."*. En concret, i pel que aquí interessa, en la citada circular es disposa d'una banda, que el personal penitenciari que desenvolupi les seves funcions en l'establiment només podrà introduir els elements de l'equip personal, els elements necessaris per al desenvolupament de la seva activitat laboral així com els d'ús personal imprescindibles; i de l'altra, també es disposa que per al cas que sigui necessari utilitzar objectes prohibits –entre els quals hi figuren aquells que puguin comportar un perill per a la seguretat, l'ordenada convivència o la salut- en l'interior de l'establiment en un moment puntual i per un motiu determinat, es requerirà l'autorització expressa del director del centre.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

En definitiva, del conjunt de normativa citada s'infereix que el director del centre penitenciari, amb la finalitat de garantir la seguretat a l'interior de l'establiment penitenciari, gaudia d'habilitació suficient per requerir a la persona denunciant justificació sobre la necessitat d'emprar un objecte –bastó metàl·lic- que era susceptible de causar algun risc a l'interior del mateix. I més si es té en compte, tal com s'assenyala al propi requeriment, que en les recomanacions efectuades pel Servei de Prevenció de Riscos Laborals del Departament en relació amb l'adaptació del lloc de treball *"no indiquen la necessitat de bastó de suport per caminar."*

Sobre la base del que s'ha exposat fins aquí, aquesta Autoritat considera que la documentació requerida era necessària per a què la DGSP pogués determinar si procedia autoritzar l'entrada de l'objecte dins el centre penitenciari, en virtut de les funcions de seguretat i d'ordenada convivència que té atribuïdes la DGSP. A aquest respecte, de conformitat amb el principi de qualitat de les dades en la seva vessant de proporcionalitat, es considera que seria suficient acreditar la necessitat d'utilització del bastó durant la jornada laboral, amb l'aportació d'un certificat o informe mèdic en què únicament s'expressés aquesta circumstància, és a dir, que aquesta persona necessita la utilització del bastó per caminar, sense que fos necessari revelar en el dit informe o certificat les circumstàncies concretes que ho justificarien, ni cap altra informació addicional referent a la salut de l'aquí denunciant. Això, sense perjudici de la possibilitat que l'aportació de la documentació mèdica la pugui vehicular la persona afectada a través del servei de prevenció de riscos laborals, per tal que aquest pugui concloure sobre la necessitat d'utilitzar l'objecte controvertit en el seu lloc de treball, o si s'escau, sobre la conveniència d'adoptar les mesures que resultin procedents.

En definitiva, d'acord amb el que s'ha exposat, es considera que el requeriment d'informació de la DGSP s'ajustava a la normativa de protecció de dades de caràcter personal, en la mesura que aquesta informació era necessària per aconseguir la finalitat pretesa, és a dir, permetre a la persona afectada l'entrada de l'objecte prohibit durant la seva jornada laboral i atès que la informació requerida es podia fer efectiva sense necessitat de revelar més dades que les estrictament assenyalades per aquesta Autoritat.

3.2. Sobre el dret d'informació.

La persona denunciant manifestava també la seva queixa sobre el fet que en el requeriment d'informació no se l'informava sobre si estava obligat o no a presentar la dita informació, ni sobre l'ús i cessions previstes, de manera que es queixa d'un presumpte incompliment de l'art. 5 de la LOPD. En la línia del que ja s'ha indicat al fonament de dret 2n, el primer que cal fer notar sobre aquesta queixa és que l'art. 5 de la LOPD obliga a informar dels extrems allà previstos, amb caràcter previ a la recollida de les dades personals. Doncs bé, en la mesura que en el present cas no s'han aportat encara les dades personals requerides, per aquesta raó procedeix ja descartar la vulneració de l'art. 5 de la LOPD, atès que res no impediria que tal informació es facilités en el moment en què l'aquí denunciant aportés les dades requerides, i de manera immediatament anterior a la seva recollida per part de la DGSP.

Dit això, cal posar també de manifest que si la persona denunciant finalment aporta la informació requerida per la DGSP, no seria aquesta la seva primera aportació de dades

personals al dit òrgan per tal que s'incorporin al fitxer "*Personal dels centres penitenciaris*", ja que per la seva condició de funcionari de presons, prèviament ja ha aportat les seves dades personals necessàries per a la formalització i manteniment de la relació administrativa corresponent, de manera que les seves dades personals ja constaven prèviament en el dit fitxer, la qual cosa porta forçosament a presumir que prèviament ja se l'havia informat dels extrems previstos a l'art. 5 de la LOPD, en relació amb les dades personals que allà s'inclouen. Al respecte, no sembla que resulti necessari donar compliment a l'art. 5 de la LOPD amb motiu de cada aportació d'informació que s'incorpora al dit fitxer, circumstància que val a dir es produeix de manera contínua en el marc d'aquella relació (com per exemple, cada cop que l'aquí denunciant fitxa en l'entrada i sortida al centre de treball). És més, pel que fa a la queixa concreta de l'aquí denunciant relativa a que no se l'havia informat sobre el caràcter obligat o no de l'aportació de les dades requerides, cal evidenciar que aquesta informació es podia inferir del propi contingut del requeriment. En efecte, cal recordar en aquest punt que en el requeriment d'informació a l'aquí denunciant, se l'indicava el següent: "*tot advertint-vos que si no podeu aportar aquesta justificació no podem autoritzar l'entrada al centre de l'objecte esmentat*". Per tant, d'una banda s'informava clarament de les conseqüències de la negativa a aportar les dades requerides (art. 5.1.c LOPD); i d'altra banda, s'inferia també el caràcter no obligatori de l'aportació de les dades (art. 5.1.b LOPD), atès que seria més aviat una càrrega que no una obligació legal, com ho evidencia el fet que s'observa la possibilitat d'exigència de responsabilitats a l'aquí denunciant per l'eventual incompliment del requeriment d'informació.

En definitiva que no sembla que l'art. 5 de la LOPD exigeixi informar dels extrems allà previstos amb motiu de cada recollida de dades personals, quan es produeix en el marc d'una relació continuada, sobretot en casos com el present, en què l'aportació de les noves dades personals no obeeix a una decisió unilateral del responsable del fitxer -com podria ser un canvi organitzatiu que precisa la recollida de dades personals addicionals-, sinó que es produeix a conseqüència d'una circumstància sorgida en l'esfera de la pròpia persona afectada (necessitat sobrevinguda d'ús d'un bastó). Ara bé, tot i que per les raons expressades no resultaria exigible informar de l'art. 5 de la LOPD en les recollides de dades efectuades en el marc d'una relació preexistent, en un cas com el present, en què les dades a recollir tenen la consideració d'especialment protegides, el cert és que no estaria de més que en el supòsit que finalment l'aquí denunciant les aportés, se l'informés sobre els extrems de l'art. 5 de la LOPD, amb la finalitat de garantir la màxima transparència i claredat.

4.- De conformitat amb el que s'ha exposat en el fonament de dret segon, i atès que no s'ha materialitzat el tractament de dades denunciat, cal concloure que no és possible imputar cap vulneració a la LOPD. L'article 10.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, preveu que "*(...) no es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats*". I l'art. 20.1) del mateix Decret determina que procedeix el sobreseïment: "*a) Quan els fets no són constitutius d'infracció administrativa.*"

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Per tot això,

RESOLC

Primer.- Arxivar les actuacions d'informació prèvia número 427/2014, relatives a la Direcció General de Serveis Penitenciaris del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya.

Segon.- Notificar aquesta Resolució a la Direcció General de Serveis Penitenciaris i comunicar-la a la persona denunciant.

Tercer.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat denunciada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat denunciada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, 20 de febrer de 2015